
Het beest omarmen

TEKST: DIANA VERWEIJEN BEELD: DECOPUNCH

Het beest omarmen, want het beest is deel van mij. Een deel waar ik trots op ben. Ook al bezorgde hij mij weleens ellende, hij was er voor mij toen ik dat zelf niet kon. Ik refereer naar 'hem' als ik praat over het beest in mij. Ik kom uit een milieu waarin vrouwelijke energie het niet overleefd zou hebben. Mijn moeder keek de andere kant op als ik klappen kreeg van een van de vele mannen waaraan zij zichzelf verloor. Mijn vader is gestorven als eenzame alcoholist op straat. Om te overleven, schakelde ik mijn gevoel uit. Ik heb het beest nodig gehad om mij los te wringen uit het giftige milieu waarin ik opgroeide. Ik

Alsjeblieft vecht niet met mij,
ook al ben ik een beest.
Omarm me, dat is wat ik vrees.
Dat is wat me laat smelten
tot hoe klein ik eigenlijk nog ben.

verloor alles wat ik kende. Al vroeg leerde ik strijden als een grizzlybeer, omdat ik als welp niet werd erkend. Zonder ontwikkelde achtergrond ben ik mijn pad gaan bewandelen en werd onverwoestbaar in de zakelijke wereld. Maar het beest heeft ook ruimte moeten maken voor de vrouwelijke, zachte kant in mij. Zonder voorbeeld van mijn moeder was het lastig die kant toe te laten. Het was een uitdaging terug te halen wat ik had weggestopt. Het verleden te erkennen, mijzelf te erkennen. Ik ben het beest, ik ben de pijn waaruit het beest is ontstaan. Vanuit de drang te overleven in een wereld waarin ik nooit eerder volledig heb durven bestaan.

De drijfveer van het beest is angst. Hoe angstiger ik was, des te sterker het beest. Daarom heb ik mijn beest getemd noch vrijgelaten. Ik heb het omarmd, omdat dat is waar het bang voor was. Het beest beschermde mij voor de wereld en daar zal ik het altijd dankbaar voor zijn. Wanneer ik het nodig heb, weet ik dat het er voor me is. Maar in plaats van dat ik het beest voor mij laat spreken, kijk ik het aan met een glimlach en zeg: 'Dankjewel, maar vanaf nu kan ik het zelf.' Angst onder ogen zien is de toegangspoort naar vertrouwen. 🐾